

הדרן עלך מצרפין

פרק "בשלשה פרקים"

הלכה א מתניתין:

כל השקלים שנתרמו לצורך הקרבנות, היו נותנים אותם לתוך לשכה אחת שבמקדש. ושלוש פעמים בשנה נוטלין ממנה "תרומת שקלים", ונותנים אותם בתוך שלוש קופות קטנות, שכל אחת מחזקת ג' סאין, כדי לקנות מהן קרבנות ציבור.

מעשה זה, הוא הקרוי "תרומת הלשכה", דהיינו שהיו "תורמין" [כל נטילת חלק משלם נקראת תרומה] מקצת מהכסף הנמצא בלשכה, ומאותן המעות שהיו תורמין, היו מביאין מהם קרבנות.

ועל ידי שהיו עושים באופן זה של "תרומה" היה נחשב הדבר שהקרבנות שהביאו מאותן המעות שנתרמו – כאילו הובאו מכלל המעות, וכל ישראל שותפין בקרבנות.

ולא היו נוטלין הכל בפעם אחת לצורך כל השנה, לפי שהדרים רחוק מירושלים לא הביאו עדיין שקליהם. ולכן, על ידי חלוקה זו לג' זמנים יתכן שבתרומה השניה או השלישית יכללו כבר שקלי הרחוקים, ויבואו קרבנות הציבור משקלי כל כלל ישראל,

לו: דוד דוד! אימתי יבנה בית המקדש, אימתי בית ה' נלך!?

והיו אומרים כן להכעיסו. לפי שיודעים היו שתלוי הדבר במיתתו של דוד, שהרי אמר לו הקדוש ברוך הוא: "רק אתה לא תבנה הבית". ונמצא כאילו אמרו לו מתי ימות ויבנה בית המקדש.

והיה דוד אומר: אף על פי שהם מתכוונין להכעיסני יבוא עלי דבר [הוא לשון אלה ושבועה] אם לא כדברי כן הוא, שהייתי שמח בדבריהם. דכתיב: "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך".

ודרשינן עוד הא דכתיב בספר שמואל: "כי ימלאו ימין ושכבת את אבותיך והקימותי את זרעך אחרוך. הוא יבנה בית לשמי". וקשה שהתיבות "כי ימלאו ימין" לכאורה מיותרות הן, דהוה ליה למכתב "כי תשכב את אבותיך"

אלא, כך אמר לו הקדוש ברוך הוא לדוד: ימים שלמים אני מונה לך, ולא ימים חסרים. כלומר, אני ממלא לך שנותיך מיום ליום.

ואף על פי שעל ידי אריכות ימי דוד המלך יתעכב בנין בית המקדש. היות שמעשיו של דוד המלך חביבין לפני הקדוש ברוך הוא יותר מבנין בית המקדש. כמו שאמר הקדוש ברוך הוא לדוד: כלום, הרי זה ששלמה בנך יבנה בית המקדש אינו אלא להקריב בו קרבנות. הכיב עלי צדקה ומשפט שאתה עושה יותר מן הקרבן. שנאמר: "עשה צדקה ומשפט – נבחר לה' מזבח".